

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. P.**, zast. Mgr. Pavlem Bednaříkem, advokátem se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2017, čj. CPR-10040-5/ČJ-2017-930310-C232, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2018, čj. 3 A 150/2017-19,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2018, čj. 3 A 150/2017-19, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobci byla samostatným rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2017, čj. KRPA-87383-18/ČJ-2017-000022-ZAM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uložena povinnost nahradit náklady spojené s řízením o správním vyhoštění. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl pro nepřijatelnost s odkazem na to, že žalobce se vzdal práva na odvolání.

[2] Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. V podání ze dne 16. 8. 2017 reagujícím na usnesení, jímž městský soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu, žalobce uvedl, že osvobození od soudních poplatků plyne přímo ze zákona o

pokračování

soudních poplatcích, a současně soud požádal, zřejmě z opatrnosti, o osvobození od povinnosti poplatek zaplatit.

[3] Městský soud v záhlaví uvedeným usnesením osvobození od soudních poplatků žalobci nepřiznal a vyzval jej k doložení majetkových poměrů. Na tuto výzvu žalobce ve stanovené lhůtě nereagoval.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti usnesení městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou opírá o důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel namítá, že výzva městského soudu k zaplacení soudního poplatku byla nedůvodná, protože podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je od poplatku osvobozen cizinec, který žalobou napadá rozhodnutí o správním vyhoštění. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci řízení o správním vyhoštění a týká se povinnosti uhradit náklady tohoto řízení. Stěžovatel zdůrazňuje, že pouze z administrativních důvodů bylo o nákladech řízení rozhodnuto samostatným rozhodnutím. Na napadené rozhodnutí je proto nutné hledět jako na rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť je jeho součástí. Stěžovatel je přesvědčen, že je osvobozen od povinnosti k placení soudního poplatku ze zákona. Opačný výklad považuje za formalistický a v rozporu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud nejprve ověřil, zda jsou splněny formální náležitosti kasační stížnosti. Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Stěžejní otázkou je posouzení, zda se na stěžovatele vztahovalo osvobození od soudního poplatku ze zákona, nebo zda bylo na místě, aby soud rozhodoval o osvobození od soudního poplatku podle § 36 odst. 3 s. ř. s.

[7] Dle § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích se od poplatku osvobozuje *cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany, dočasné ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení zajištění, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, a v řízení o propuštění cizince ze zajištění*“ (zvyrazněno Nejvyšším správním soudem).

[8] Napadené rozhodnutí správních orgánů týkající se povinnosti hradit náklady správního vyhoštění bylo vydáno v rámci řízení o správním vyhoštění. V tomto řízení správní orgán prvního stupně rozhodl o správním vyhoštění stěžovatele a samostatným rozhodnutím o povinnosti uhradit náklady spojené s tímto řízením. Správnímu orgánu prvního stupně nic nebránilo rozhodnout o věci jedním rozhodnutím. Vydání dvou rozhodnutí (namísto jednoho) je pouze projevem administrativního postupu správního

orgánu. Napadené rozhodnutí o nákladech řízení obsahuje výrok závislý na rozhodnutí o správním vyhoštění, bez ohledu na to, že byl obsažen v samostatném rozhodnutí. Přezkum takového rozhodnutí proto musí probíhat na základě shodných pravidel, jako kdyby byl výrok o nákladech součástí jednoho rozhodnutí společně s výrokem ve věci samé.

[9] Skutkově a právně totožnou kasační stížností se již Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudcích ze dne 10. 1. 2018, čj. 2 As 419/2017-16, a ze dne 31. 1. 2018, čj. 2 As 420/2017-17. V nyní projednávané věci není důvod pro odchylné posouzení.

[10] Ze shora uvedených důvodů se na stěžovatele v případě podání správní žaloby proti rozhodnutí žalovaného vztahuje zákonné osvobození od soudního poplatku podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích. Výzva městského soudu k zaplacení soudního poplatku za žalobu nebyla v souladu se zákonem, neboť stěžovatel je *ex lege* zproštěn povinnosti platit soudní poplatek. Postup městského soudu, který vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku a následně napadeným usnesením rozhodl o neosvobození stěžovatele od soudního poplatku, byl chybný. Stejně tak by neobstálo rozhodnutí soudu, kterým by z důvodu neuhrazení soudního poplatku řízení o věci samé později zastavil.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je kasační stížnost důvodná, a proto podle § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a v souladu s § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2018

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu